

ת"פ 11568/06/21 - מאיר דבלינגר ע"י נגד מדינת ישראל, ע"י תביעות תל אביב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11568-06-21 מדינת ישראל נ' דבלינגר

לפני כבוד השופט עדי יעקובוביץ
המבקש:
נגד

מאיר דבלינגר ע"י עו"ד סנדי ליפשיץ

המשיבה:
מדינת ישראל
ע"י תביעות תל אביב

החלטה

פתח דבר

1. בפני בקשה לביטול כתב האישום נוכח אכיפה בדרגתית, שעיקרה סירוב המשיבה להעביר עניינו של המבקש לעריכת הסדר מותנה בעניינו.

2. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (הלן: "**חוק העונשין**") ואיומים, עבירה לפי סעיף 192.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 10/12/20, בשעה 09:58 או בסמוך לכך, עבד המתלון כפקח בעיריית בני ברק. במסגרת עבודתו, רשם המתלון דו"ח תנועה לרכבו של הנאשם אשר חנה בסמוך למדרכה המסומנת באדום לבן, וזאת בניגוד לחוק.

הנאשם הגיע למקום וגילה שנרשם לו דו"ח תנועה, החל להתעמת עם המתלון על סיבת מתן הדו"ח ומשהמתלון סירב לבטל לו את הדו"ח, קילל אותו.

לאחר דין ודברים בין המתלון לנאשם ומשחשב הנאשם כי המתלון צלם אותו, הטיח את מכשירו הסלולארי של המתלון לרצפה, הכה באגרופיו בפניו ואמר לו: "אתה רוצה למות? אני אהרוג אותך?".

בהמשך לאמור לעיל ולאחר שאמר המתלון לנאשם כי הוא מעוכב בעקבות מעשיו עד להגעת המשטרה, חזר הנאשם לרכבו וניסה לדרוס את המתלון עם רכבו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלון נפחות באפו וכן דימום, הן חבלות של ממש.

3. בישיבת ההקראה הראשונה שנערכה בפני ביום 13/10/21, הלינה ב"כ המבקש על עמדת המשיבה לפיה

התיק אינו מתאים לעריכת הסדר מותנה, וביום 11/11/21 הגישה בקשתה המנומקת.

4. לטענת ב"כ המבקש, כתב האישום הוגש ללא עתירה למאסר ורק לאחר פנייתה למשיבה בבקשה להעביר את עניינו של המבקש לעריכת הסדר מותנה בעניינו, תוקן כתב האישום באופן הכולל עתירה למאסר.

ב"כ המבקש טענה כי מדובר בהחלטה מפלה ושרירותית הסותרת את עקרונות הצדק והשיוויון וטענה כי המבקש עומד בתנאי הקבועים בחוק ובהנחייה לעריכת הסדר מותנה בעניינו, הפנתה למקרים בהם בתיקים דומים או חמורים יותר לשיטתה נערכו הסדרים מותנים, וטענה כי העמדתו לדין של המבקש עולה לכדי החלטה מפלה.

5. ב"כ המשיבה השיבה וטענה כי דרך המלך היא הגשת כתבי אישום ולמאשימה שיקול דעת האם יש מקום לעריכת הסדר מותנה אם לאו והפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה לפיה בית משפט יתערב בשיקול הדעת של התביעה הזה רק במקרים נדירים בהם ניתן להצביע על שגיאה מהותית או עיוות דין העולה באופן ברור מעצם הגשת כתב האישום. ב"כ המאשימה הבהיר כי בתיק זה החליטה המדינה שלא לערוך הסדר מותנה בשים לב לנסיבות המקרה, בהן, לעמדתה, אין זה ראוי כי עניינו של המבקש יסתיים בהליך של הסדר מותנה.

6. ב"כ המבקש השיבה לתגובת המשיבה והפנתה למקרים נוספים בהן לסברתה אף במקרים חמורים יותר מהמקרה שבפניי הועברו תיקים להסדר מותנה.

דין והכרעה

7. סמכות התביעה לסגור תיק בהסדר מותנה מוסדרת בסעיף 67א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**"), הקובע:

"(ב) ראה תובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 62(א), שלא להעמיד חשוד לדין, ולהציע לו הסדר ... אם ראה כי נסיבות העניין בכללותן מתאימות לאי-העמדה לדין נוכח עריכת ההסדר ומילוי תנאיו.

(ג) לא יערך הסדר אלא בעבירה מסוג חטא או עוון, או בעבירה מסוג פשע המנויה בתוספת השישית ...

(ד) תובע רשאי לסגור תיק בהסדר בהתקיים שני אלה:

(1) העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, לפי הוראות סימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, אינו כולל מאסר בפועל;

(2) אין פרט רישום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, שנרשם בעניינו של החשוד, בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה נושא ההסדר, לרבות הסדר שנערך בעבר, ואין חקירות או משפטים פליליים תלויים ועומדים בעניינו במשטרה או באותה רשות, לפי העניין, שאינם חלק מההסדר. "

8. בהמשך להסמכת התביעה לסגור תיקים בהסדרים מותנים המעוגנת בחסד"פ, פרסם היועץ המשפטי לממשלה נוהל מספר 4.3042 המסדיר את שיקול הדעת של התביעה בהחלטה על הסדר מותנה, לרבות

הסדרת תחולת החוק על סוגי העבירות ונסיבותיהן.

9. לתביעה נתון שיקול דעת רחב בהחלטותיה השונות הנוגעות לסוגיית ההעמדה לדין, ומצויות בליבת שיקול דעתה המקצועי. בבג"צ 3405/12 **פלונית נ' מדינת ישראל** (30.12.2012) פסק בית המשפט העליון ש: **"כפועל יוצא מכך וממעמדה של התביעה ככלל, הכירה פסיקתנו בקיומו של מתחם סבירות רחב בהחלטות בדבר העמדה לדין, וכנגזר מכך נקבע שמדיניות ההתערבות בעילת חוסר סבירות בהחלטות מעין אלה היא מצומצמת"**.

10. בית המשפט העליון עמד בהחלטות רבות לאורך השנים על כך שבית המשפט אינו משמש כ"תובע על" ואל לו להחליף את שיקול דעתה של התביעה בשיקול דעתו, אלא במקרים חריגים בלבד (ראו, למשל: בג"צ 3884/16 **פלונית נ' השר לביטחון פנים**, בפסקה 40 (20.11.17); בג"צ 9443/16 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה** (15.8.17); בג"צ 5699/07 **פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה**, בעמ' 49 (26.2.08); בג"צ 5675/04 **התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד נט(1) 199, 208 (2004)).

11. כידוע, לתביעה שיקול דעת רחב באשר לעריכת הסדר מותנה, גם אם עומד נאשם בתנאי הסף וסוג העבירה מאפשר זאת. אי היעדרותה של המשיבה לבקשה לעריכת הסדר מותנה במקרה קונקרטי אינה יוצרת כשלעצמה ובאופן אוטומטי עילה להתערבות בית המשפט. לעניין זה ראו ע"פ (מחוזי חיפה) 59342-08-18, **פדואל נ' מדינת ישראל**:

"סעיף 67א לחסד"פ קובע את האפשרות לסגור תיק נגד חשוד בהסדר מותנה. הסדר מותנה הינו הסכם בין התביעה לחשוד, לפיו החשוד מודה בביצוע עובדות המהוות עבירה ומתחייב לקיים את התנאים שפורטו בהסדר, וזאת כנגד התחייבות התביעה להימנע מהגשת כתב אישום וסגירת התיק שנפתח נגד החשוד.

סעיף 67א(ב) קובע, כי תובע "רשאי" להציע לחשוד הסדר אם ראה, כי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור. מכאן כי הסמכות להציע לחשוד הסדר תחת הגשת כתב אישום נגדו, הינה סמכות שבשיקול דעתו של התובע. במסגרת אותו שיקול דעת יכול תובע להחליט כי אין לעשות שימוש בהסדר המותנה. אי היעדרות המאשימה לקיום הסדר מותנה אף אם הנאשם עומד בתנאי הסף, אינה יוצרת כשלעצמה עילה להתערבות בית המשפט.

העדר עבר פלילי ונסיבות אישיות של המערער, אינם מקימים לו חסינות מפני הגשת כתב אישום ולא ניתן לומר כי החלטת המשיבה (המאשימה) להעמיד את המערער לדין, ניתנה בחוסר סבירות עד כדי ביטול כתב האישום נגדו, וזאת גם אם יכולה הייתה המשיבה לקבל החלטה שונה, כפי שעשתה במקרים דומים (ההדגשות אינן במקור, ע.י.) [ראה: ת"פ (רמ') 11804-06-15 **פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' גלי טובל (7/4/2016)]."**

וראו גם ת"פ (שלום ת"א) 16508-10-16 **מדינת ישראל נ' אלקיעאן** [פורסם בנבו] (19.7.2017), ת"פ (שלום כפ"ס) 33235-06-14 **מדינת ישראל נ' פיין** [פורסם בנבו] (20.9.2015), בת"פ (שלום רמ') 11804-06-15 **פרקליטות מחוז מרכז פלילי נ' גלי טובל** [פורסם בנבו] (7.4.2016).

12. סוגיית התערבות בית המשפט בשיקול דעתה של התביעה כפוף לשתי דוקטרינות מרכזיות: האחת, דוקטרינת ההגנה מן הצדק; והשניה, דוקטרינת הביקורת המנהלית (על היחס ביניהן, ראו: רע"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' ורדי**, בעמ' 19 (31.10.18); כן ראו: רענ ג די "דוקטרינת הביקורת המנהלית בפלילים" 529 **ספר אליהו מצא** (2015)).

13. מובן כי ממכלול האמור לעיל אין להסיק כי שיקול דעתה של התביעה בהחלטה להעמדה לדין חסין מביקורת, אך כי הביקורת מוגבלת ושמורה למקרים מובהקים, בהם יתערב בית המשפט.

14. בענייננו, לאחר שקראתי טיעוני הצדדים ושקלתי מכלול הנסיבות הקונקרטיות במקרה שלפני, לא מצאתי כי החלטת המשיבה שלא לערוך הסדר מותנה עם המבקש עומדת בסתירה מהותית לעקרונות של צדק או הגינות משפטית, כי מדובר באכיפה בררנית, שמא נפלו בהחלטה זו פגמים קיצוניים המצדיקים התערבות בה על דרך של ביטול כתב האישום.

15. עיינתי ברשימת המקרים אליהם הפנתה ב"כ המבקש ולא היה בה כדי לשנות ממסקנתי. כל תיק ונסיבותיו שלו, והחלטות המשיבה באשר לכלל תנאי ההסדר, בהתחשב במיהות העושה ומהות המעשה באסופת המקרים שהוגשו, אינם זהים למקרה שבפנינו. כמו כן לא ניתן להסיק מעיון בהחלטות אלה האם היו קשיים ראייתיים אשר עמדו ביסוד ההסדרים.

16. יתרה מכך, טענות רבות אשר העלתה ב"כ המבקש (כגון נסיבות האירוע והפנייתה לראיות, כך למשל בסעיף 3 לתגובתה) ראוי שיתבררו בכלים עובדתיים ואין זה השלב המתאים לכך.

17. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם אעיר כי הטענה לפיה תיקנה המשיבה את כתב האישום על דרך הוספת עתירה למאסר הינה מפלה כשלעצמה, אף היא מצויה בתחום שיקול הדעת המוקנה מטבעו לתביעה, ואין בה חריגה ממדיניות התביעה בעבירות כגון דא. וודאי שבשלב בו התרחש התיקון.

18. נוכח כל האמור, בקשת המבקש נדחית. נימוקי וטענות ב"כ המבקש שמורים לה לשלבים אחרים בהליך.

19. דין בתיק יתקיים במועדו, ביום 13/12/21 בשעה 11:30.

ניתנה היום, ו' טבת תשפ"ב, 10 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.